

Lagrådsremiss

Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 25 januari 2018

Per Bolund

Erik Eldhagen
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås i huvudsak att Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas vid utgången av 2018 genom likvidation, att det införs en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditinstituts kreditprocess och jävs-krediter samt att det görs vissa ändringar i regelverket om krishantering.

Förslagen innebär att det införs en ny lag, lagen om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa. Genom den nya lagen upphävs lagen (1934:300) om sparbankernas säkerhetskassa och kungörelsen (1934:515) med tillämpningsföreskrifter till lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa. Det föreslås också ändringar i sparbankslagen (1987:619), lagen (1995:1570) om medlemsbanker, lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, inkomstskattelagen (1999:1229), lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, aktiebolagslagen (2005:551), lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2018.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa	5
2.2	Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	6
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker.....	8
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti	10
2.5	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	11
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	12
2.7	Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	20
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	22
2.9	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	25
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar	26
3	Ärendet och dess beredning	27
4	Sparbankernas säkerhetskassa.....	27
4.1	Gällande rätt	27
4.2	Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa.....	30
5	Kreditprocessen och jävskrediter	31
5.1	Gällande rätt	31
5.2	Utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om kreditprocessen.....	34
5.3	Utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om jävskrediter	38
6	Vissa ändringar i regelverket om krishantering	39
6.1	En tidsfrist vid likvidation.....	39
6.2	Avvikelse från återhämtnings- och koncernåterhämtningsplaner	40
6.3	Tystnadsplikt för konkursförvaltare och likvidatorer i vissa fall	42
6.4	Vissa ofullständigheter och felskrivningar	44
7	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	45
8	Konsekvensanalys.....	45
9	Författningskommentar.....	48
9.1	Förslaget till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa	48

9.2	Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)	49
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker.....	50
9.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.....	50
9.5	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	50
9.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	51
9.7	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)	52
9.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	53
9.9	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	53
9.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar	54
Bilaga 1	Promemorians lagförslag.....	55
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna	76

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om upplösning av Sparbankernas säkeretskassa,
2. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
3. lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
4. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
5. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
6. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
7. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
8. lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
9. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400),
10. lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas senast vid utgången av 2018. Upplösningen ska ske genom likvidation. Styrelsen beslutar om och handlägger likvidationen.

2 § Vid likvidationen ska kassans tillgångar på lämpligt sätt omvandlas till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, och användas för att betala kassans skulder. När skulderna har betalats, ska kassans återstående tillgångar fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan.

3 § I årsredovisningen för räkenskapsåret 2018 ska styrelsen lämna en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
 2. Genom lagen upphävs
 - a) lagen (1934:300) om sparbankernas säkerhetskassa, och
 - b) kungörelsen (1934:515) med tillämpningsföreskrifter till lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa.
 3. De upphävda författningarna gäller dock fortfarande för räkenskapsår som börjar före utgången av 2018.

2.2 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs¹ att 6 kap. 1 a, 2 b och 15 §§ sparbankslagen (1987:619)² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §³

Om styrelsen i en sparbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta *resolutionsmyndigheten* (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

Om styrelsen i en sparbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

2 b §⁴

Bolagsverket ska underrätta Riksgäldskontoret om en ansökan om tvångslikvidation enligt 2 § kommer in till verket. Bolagsverket ska också underrätta Finansinspektionen om ansökan gjorts av sparbankens styrelse, styrelseledamot eller huvudman.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Lagen omtryckt 1996:1005.

³ Senaste lydelse 2015:1021.

⁴ Senaste lydelse 2015:1021.

Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, *skall hälften av detta tillfalla sparbankernas säkerhetskassa samt återstoden*, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämman beslut *skall* underställas Finansinspektionen, som *skall tillse såväl att angiven del av överskottet utbetalas till säkerhetskassan som att återstoden* används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, *skall* överskottet *utan hinder av första stycket* gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., *skall* överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, *ska* detta, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämman beslut *ska* underställas Finansinspektionen, som *ska se till att* överskottet används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, *ska* överskottet *trots vad som sägs i första stycket* gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., *ska* överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 1 a och 4 b §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 a §²

Om styrelsen i en medlemsbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta *resolutionsmyndigheten* (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

Om styrelsen i en medlemsbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

4 b §³

Om en ansökan eller anmälan enligt 2 eller 4 § kommer in till rätten eller Bolagsverket, ska rätten eller Bolagsverket underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ärendet.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1025.

³ Senaste lydelse 2015:1025.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

dels att rubriken närmast efter 24 § ska utgå,

dels att 14 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 11 b § ska sättas närmast före 11 d §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §¹

Om garantin för ett institut börjar gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska grundas på summan av institutets insättningar vid årets utgång och i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 13 § andra stycket.

Om garantin för ett institut upphör att gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 12 och 13 §§.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat ska insättningsgarantisystem inom EES, de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överföras till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överföras i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat insättningsgarantisystem inom EES, ska de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överföras till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överföras i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

En överföring av avgifter ska inte ske om institutet har uteslutits från garantin enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Senaste lydelse 2016:625.

2.5 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 39 kap. 30 och 31 §§ ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 39 kap. 30 § ska utgå,
dels att 24 kap. 11 § och 39 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

11 §²

Bestämmelser om i vilka fall lämnad utdelning ska dras av finns för

- investmentföretag i 39 kap. 14 §,
- kooperativa föreningar i 39 kap. 22–24 §§,
- sambruksföreningar i 39 kap. 28 §, *och*
- samfälligheter i 39 kap. 29 §, *och*
- *Sparbankernas säkerhetskassa i 39 kap. 31 §.*

39 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- försäkringsföretag i 2–13 §§,
- utländska tjänstepensionsinstitut i 13 a–13 f §§,
- investmentföretag i 14–19 §§,
- kooperativa föreningar i 21–24 §§,
- privatbostadsföretag i 25–27 §§,
- sambruksföreningar i 28 §, *och*
- samfälligheter i 29 §, *och*
- *sparbanker och Sparbankernas säkerhetskassa i 30 och 31 §§.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2. De upphävda bestämmelserna i 39 kap. 30 och 31 §§ gäller dock fortfarande för beskattningsår som börjar före utgången av 2018.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2011:1271.

³ Senaste lydelse 2011:1271.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 1 kap. 5 §, 8 kap. 5 §, 15 kap. 1 a och 10 §§ och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 a kap. 7 a §, och närmast före 6 a kap. 7 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §²

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1029.

11. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

11. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbasead tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstitut eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplan och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbasead tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara

eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

6 a kap.

Avvikelse från en plan

7 a §

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett kreditinstitut eller moderföretag inom EES avvika från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

– vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller

– avstå från åtgärden.

Om ett företag gör en sådan avvikelse från en plan, ska företagets styrelse godkänna avvikelsen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen under rättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

8 kap.

5 §³

Ett kreditinstitut får inte ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för

1. styrelseledamot,

2. *delegat* i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars *skall* avgöras av styrelsen,

3. anställd som *innehar* en ledande ställning inom institutet,

4. annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,

1. *en* styrelseledamot,

2. *en person* i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars *ska* avgöras av styrelsen,

3. *en* anställd som *har* en ledande ställning inom institutet,

4. *någon* annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,

³ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

5. make eller sambo till *person* som avses under 1–4, eller

6. juridisk person i vilken *sådan person* som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

5. *den som är make eller sambo till någon* som avses i 1–4, eller

6. *en* juridisk person i vilken *någon* som avses i 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

En medlemsbank får inte heller ingå sådana avtal som avses i första stycket med eller till förmån för en lekmannarevisor i banken.

Finansinspektionen prövar om en delegat eller en anställd har sådan ledande ställning som avses i första stycket 2 och 3.

Lydelse enligt SFS 2017:1342

Föreslagen lydelse

15 kap.

1 a §

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–3 c, 4, 4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 4,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan, 18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla, eller

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Om en sådan person som anges i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskylldighet enligt 14 kap. 1 eller 3 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i institutet, ska första stycket 2 och 3 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får ske endast om institutets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligen eller av grov oaktsamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande sker genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre år och högst tio år, inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett kreditinstitut, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

10 §

Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § första stycket 13, får Finans-

Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § första stycket 15, får Finans-

inspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor
Avgiften tillfaller staten.

inspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

16 kap.

1 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,

2. de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett kreditinstitut enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och 14 kap. 2 § andra stycket 1,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,

4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, amortering, sundhet, att inte bidra till finansiella obalanser på kreditmarknaden samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

4. vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, amortering, sundhet, att inte bidra till finansiella obalanser på kreditmarknaden samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

5. erkännande av utländska krav enligt 6 kap. 3 d §,

6. innehållet i en återhämtningsplan enligt 6 a kap. 1 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap. 2 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras,

7. innehållet i en ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 3 § första stycket,

8. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 6 b kap. 8 § ska innehålla,

9. innehållet i en anmälan om givande av koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 11 §,

10. offentliggörandet av information enligt 6 b kap. 16 §,

11. vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på kreditprövning, dokumentation och beslutsunderlag som avses i 8 kap. 1–4 §§ i fråga om
– krediter till andra än konsumenter, och

– sådana krediter till konsumenter som är bostadskrediter,

12. tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 8 kap. 5 och 6 §§,

11. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och

13. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och

utbildning av styrelseledamöter,

12. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

13. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

14. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, och

15. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

utbildning av styrelseledamöter,

14. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

15. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

16. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, och

17. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2.7 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs¹ att 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 kap.

4 a §²

Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

10 a §³

Om *bolaget* omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om *ansökan eller anmälan om likvidation*.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Om *ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 § avser ett bolag som* omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om *att ärendet eller målet har inletts*.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1030.

³ Senaste lydelse 2015:1030.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 25 kap. 1 d § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 8 a kap. 8 a §, och närmast före 8 a kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a kap.

Avvikelse från en plan

8 a §

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett värdepappersbolag eller moderföretag inom EES avstå från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

– vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller

– avstå från åtgärden.

Om ett bolag gör en sådan avvikelse från en plan, ska bolagets styrelse godkänna avvikelsen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna paragraf, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

25 kap.

1 d §²

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan, 5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att falla,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

² Senaste lydelse 2017:679.

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

Om en sådan person som avses i första stycket omfattas av tillstånds- eller underrättelseskyldighet enligt 24 kap. 1 eller 4 § för förvärv eller avyttring av aktier eller andelar i bolaget, ska första stycket 8 och 9 inte gälla för den personen i fråga om dessa aktier eller andelar.

Ett ingripande enligt första stycket får göras endast om bolagets överträdelse är allvarlig och personen i fråga uppsåtligt eller av grov oaksamhet orsakat överträdelsen.

Ingripande görs genom

1. beslut att personen i fråga under en viss tid, lägst tre och högst tio år, eller, för upprepade allvarliga överträdelser enligt första stycket 1, 2, 3, 8 eller 9, permanent inte får vara styrelseledamot eller verkställande direktör i ett värdepappersbolag, eller ersättare för någon av dem, eller

2. beslut om sanktionsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2.9 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs¹ att 30 kap. 12 e § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

12 e §²

Sekretess enligt 12 a § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution.

Om Riksgäldskontoret med stöd av första stycket lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltaren eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2016:628.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs¹ att 17 kap. 46 och 47 §§ lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt lagrådsremissen
En ny lag om ekonomiska
föreningar

Föreslagen lydelse

17 kap.

46 §

Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution bedömer att frågan om likvidation bör läggas fram för föreningsstämmans prövning, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att föreningen ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse meddelar* styrelsen att föreningen ska försättas i resolution, får någon kallelse till stämman inte utfärdas.

47 §

Om ett ärende enligt 11 eller 15 § avser en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot en sådan underrättelse* har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

3 Ärendet och dess beredning

Sedan 1934 finns det för de svenska sparbankerna en gemensam fond, Sparbankernas säkerhetskassa, med uppgift att trygga sparbankernas verksamhet och insättarnas rätt. Med hänsyn till bl.a. införandet av lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, lagen (2015:1016) om resolution och lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut, har fråga uppkommit om Sparbankernas säkerhetskassa har spelat ut sin roll. Mot den bakgrunden har promemorian Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa och vissa andra frågor upprättats inom Finansdepartementet. I den föreslås att Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas vid utgången av 2018 genom likvidation. I promemorian föreslås också att det införs en utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om kreditinstituts kreditprocess och jävskrediter samt att det görs vissa ändringar i regelverket om krishantering.

Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2017/03554/B).

I lagrådsremissen behandlas promemorians förslag.

4 Sparbankernas säkerhetskassa

4.1 Gällande rätt

Den rättsliga regleringen av Sparbankernas säkerhetskassa

Sparbankernas säkerhetskassa regleras i lagen (1934:300) om sparbankernas säkerhetskassa, förkortad LSS, och kungörelsen (1934:515) med tillämpningsföreskrifter till lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa, förkortad KSS. Huvuddragen i LSS och KSS har kvarstått oförändrade sedan kassan bildades (se prop. 1934:54).

Motsvarande gäller den inkomstskatterättsliga regleringen (se prop. 1934:241).

Kassans verksamhet

Kassan är en för sparbankerna i riket ”gemensam fond” med uppgift att trygga sparbankernas verksamhet och insättarnas rätt (1 § LSS). Kassan lämnar dels bistånd åt sparbank som på grund av inträffade eller väntade förluster råkat i eller kan befaras råka i svårigheter, dels gottgörelse åt insättare i sparbank, som trätt i likvidation eller försatts i konkurs (6 § LSS). Styrelsens beslut om bistånd eller gottgörelse får inte överklagas (se prop. 1934:54 s. 44).

Bistånd och gottgörelse finansieras genom årliga bidrag från sparbankerna. Bidrag ska betalas så länge som behållningen i kassan inte överstiger 10 miljoner kronor (2 § LSS). Kassans medel ska som utgångspunkt sättas in på konto i Riksgäldskontoret eller Sveriges riksbank eller placeras i statspapper (5 § LSS). Redan den 1 januari 1968

uppgick behållningen i kassan till ca 17 miljoner kronor (se prop. 1968:143 s. 257 f.).

Rätten till bistånd eller gottgörelse är inte beroende av om sparbanken har lämnat bidrag till kassan eller inte (se prop. 1934:54 s. 30 f.).

Kassans förvaltning och årsredovisning

Kassan förvaltas av en styrelse, som består av fem ledamöter, med säte i Stockholm. En av ledamöterna – tillika ordföranden – utses av regeringen och fyra av ledamöterna utses av Sparbankernas Riksförbund. Styrelsens ledamöter utses för viss tid (4 § LSS och 1 § KSS).

Styrelsen kan anta och entlediga befattningshavare hos kassan samt bestämma deras ersättning och övriga anställningsvillkor (5 § KSS).

Kassan företräds som utgångspunkt av styrelsen (6 § KSS).

Kassans räkenskapsår är kalenderåret. Styrelsen ska före utgången av februari månad året efter räkenskapsårets utgång lämna en årsredovisning för räkenskapsåret. Styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper ska granskas av två revisorer. Dessa utses årligen, varav en av Finansinspektionen och en av Sparbankernas Riksförbund. Revisorerna ska senast den 31 mars varje år till Finansinspektionen lämna en revisionsberättelse, i vilken de ska till- eller avstyrka ansvarsfrihet för styrelsen. Finansinspektionen ska i sin tur till regeringen lämna ett utlåtande över revisionsberättelsen. Regeringen beslutar därefter om ansvarsfrihet för styrelsen (7 § LSS samt 7–9 §§ KSS).

Styrelsens och revisorernas ansvar mot kassan regleras i lag (4 och 7 §§ LSS).

Sparbankernas rätt till kassans tillgångar

Sparbankerna har enligt 3 § LSS rätt till kassans tillgångar vid dess upplösning. Bestämmelsen hade ursprungligen följande lydelse:

Uppgår kassans behållning tjugo miljoner kronor, skall hälften av den behållna avkastningen årligen utdelas till sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag varje sparbank sammanlagt inbetalat till kassan. Uppgår behållningen till ett belopp motsvarande en procent av de medel, som sparbankerna vid utgången av nästföregående kalenderår sammanlagt förvaltade, skall hela avkastningen efter samma grund utdelas. I övrigt äger sparbank, så länge kassan består, ej göra gällande någon rätt till kassans tillgångar.

Sparbanks rätt till framtida utdelning eller till kassans tillgångar vid dess upplösning må ej uppföras som tillgång i sparbankens räkenskaper eller överlätas annorledes än i samband med överlåtelse av sparbankens rörelse å annan sparbank.

I bestämmelsen ligger att en sparbanks sammanlagda bidrag till kassan motsvarar en andel i den. En sparbanks rätt till utdelning och kassans tillgångar vid dess upplösning står i proportion till sparbankens andel i kassan. Det innebär att en sparbank som inte har lämnat bidrag till kassan inte har rätt till utdelning eller kassans tillgångar vid dess upplösning.

En sparbanks andel i kassan får bara överlåtas i samband med att en sparbanks rörelse överlåts till en annan sparbank. Begränsningen av rätten att överlåta andelen innebär att om en sparbank upphör utan att övertas av en annan sparbank, upphör också sparbankens andel i kassan. Det innebär i sin tur att övriga sparbankers andelar i kassan ökar i motsvarande grad (se prop. 1934:54 s. 31).

Den 1 januari 1969 slopades bestämmelserna om utdelning i 3 § första stycket LSS (se prop. 1968:143, bet. 1968:BaU60, rskr. 1968:368 och SFS 1968:604). Det innebär ingen förändring av synsättet att en sparbanks rätt till kassans tillgångar vid dess upplösning står i proportion till sparbankens andel i kassan.

Kassans civilrättsliga ställning

Kassans har uppfattats som ”en utbruten del av sparbankernas tillgångar, som hopsamlas hos kassan” (se prop. 1934:241 s. 9 f.). Samtidigt är kassans civilrättsliga ställning oklar (se t.ex. samma prop. s. 8–10, där det framhålls att kassan under alla omständigheter inte utgör en ekonomisk förening).

Kassans inkomstskatterättsliga ställning

Sparbankerna är skattskyldiga till inkomstskatt.

Bidrag som en sparbank lämnar till kassan ska dras av (39 kap. 30 § inkomstskattelagen [1999:1229], förkortad IL). Bidraget ska tas upp hos kassan. Utdelning som kassan lämnar till sparbankerna ska dras av (39 kap. 31 § IL). I det ligger att kassan är ett eget skattesubjekt. Det får ses mot bakgrund av att kassan har uppfattats som en ”en utbruten del av sparbankernas tillgångar, som hopsamlas hos kassan” (se prop. 1934:241 s. 9 f.).

Regelverken om krishantering och insättningsgarantin

Det regelverk om krishantering som infördes den 1 februari 2015 innebär i korthet dels att stöd får lämnas till kreditinstitut i vissa fall, om det behövs för att motverka en allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige, dels att Riksgäldskontoret får ta kontroll över t.ex. ett kreditinstitut i syfte att rekonstruera eller avveckla verksamheten, om det behövs för att värna den finansiella stabiliteten (s.k. resolution).

Reglerna finns i lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut och lagen (2015:1016) om resolution, förkortad LOR, som i svensk rätt genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i det följande benämnt krishanteringsdirektivet.

Regelverket om insättningsgarantin innebär i korthet att insättningar i t.ex. kreditinstitut garanteras till visst belopp. Reglerna finns i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti, förkortad IGL, som i svensk rätt

genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem.

4.2 Upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa

Regeringens förslag: Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas senast vid utgången av 2018. Upplösningen ska ske genom likvidation. Styrelsen ska besluta om och handlägga likvidationen.

Vid likvidationen ska kassans tillgångar på lämpligt sätt omvandlas till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, och användas för att betala kassans skulder. När skulderna har betalats, ska kassans återstående tillgångar fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan.

I årsredovisningen för räkenskapsåret 2018 ska styrelsen lämna en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Styrelsen för Sparbankernas säkerhetskassa och Sparbankernas Riksförbund välkomnar förslaget men anser att det är oklart om det – vid sidan av att den överlåtande sparbanken har lämnat bidrag till kassan enligt 2 § LSS – uppställs något krav på viss åtgärd för att en sparbank som övertagit rörelsen i en annan sparbank ska få tillgodogöra sig den senare sparbankens andel i kassan.

Skatteverket framhåller att utskiftade medel ska tas upp till beskattning i de mottagande sparbankerna och föreslår att utskiftade medel ska kunna dras av vid beskattningen av kassan.

Skälen för regeringens förslag: Sedan Sparbankernas säkerhetskassa bildades har styrelsen behandlat endast ett tiotal ansökningar om bistånd eller gottgörelse. Sparbankerna omfattas av regelverket om krishantering. Insättare i sparbankerna omfattas dessutom av regelverket om insättningsgarantin. Genom dessa regelverk tillgodoses de syften som kassan avser att tillgodose (jfr prop. 1995/96:60 s. 116). Mot den bakgrunden bör kassan upplösas vid utgången av 2018.

Upplösningen bör ske genom likvidation (se prop. 1934:241 s. 9 f.).

Kassans tillgångar utgörs i allt väsentligt av medel som har placerats på ett räntebärande konto i en privat bank (ca 80 miljoner kronor). Som utgångspunkt gäller att kassans tillgångar överstiger skulderna. Med hänsyn till den begränsade verksamhet som har bedrivits i kassan, bör det inte införas någon skyldighet för styrelsen att ansöka om kallelse på okända borgenärer enligt lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer.

Genom förslaget att upplösa kassan uppkommer frågan om vem kassans återstående tillgångar ska tillfalla.

Kassan är en genom lagstiftning bildad ”fond”, som förvaltas av en styrelse. I bilagan till förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet anges kassans styrelse i avsnitt 6.3 (”Myndigheter m.fl.”) under Finansdepartementet. Regeringen beslutar om ansvarsfrihet

för styrelsen. I det ligger att det får antas vara staten – inte sparbankerna – som kan göra gällande anspråk mot styrelsen och revisorerna enligt 4 och 7 §§ LSS. Mot den bakgrunden framstår kassan inte som en juridisk person.

Det kan visserligen göras gällande att kassans tillgångar bör tillfalla staten i egenskap av förvaltare och innehavare av kassans tillgångar. Kassans tillgångar har emellertid förutsatts vara ”en utbruten del av sparbankernas tillgångar, som hopsamlas hos kassan”. I det ligger att sparbankerna har en på 3 § LSS grundad rätt till kassans tillgångar vid dess upplösning. Mot den bakgrunden bör kassans återstående tillgångar som utgångspunkt tillfalla sparbankerna, inte staten.

Det aktualiserar frågan hur de återstående tillgångarna ska fördelas mellan sparbankerna.

Det finns i dag ca 50 sparbanker i Sverige. Dessa har bidragit till att uppfylla en mindre del av målnivån för kassans behållning. I övrigt har bidragen till kassan lämnats av sparbanker som har upplösts, framför allt av sparbanker som har uppgått i banker som inte utgör sparbanker.

Det är endast sparbanker som har bidragit till kassan som har rätt till kassans tillgångar när den upplöses. Mot den bakgrunden bör kassans tillgångar – i enlighet med grunderna för 3 § LSS – fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan.

En sparbank som har övertagit verksamheten från en annan sparbank får vid fördelningen tillgodoräkna sig den senare sparbankens andel i kassan. Det förutsätter inte – som *Styrelsen för Sparbankernas säkeretskassa* och *Sparbankernas Riksförbund* befarar – att någon viss åtgärd har vidtagits. Det är tillräckligt att den överlåtande sparbanken har lämnat bidrag till kassan enligt 2 § LSS.

Styrelsen får i egenskap av förvaltare av kassan förutsättas ha en god överblick över de sparbanker som har lämnat bidrag till kassan och hur stora andelar som de kvarvarande sparbankerna innehar i den. Mot den bakgrunden får risken för att fördelningen av medel inte kommer att motsvara sparbankernas andelar anses vara liten. En sparbank som är missnöjd med skiftet bör, med stöd av allmänna rättsgrundsatser, kunna klandra skiftet genom att väcka talan mot staten i allmän domstol (jfr t.ex. rättsfallet NJA 1987 s. 394).

Det saknas beredningsunderlag för att inom ramen för detta lagstiftningsärendet behandla *Skatteverkets* förslag om att utskiftade medel ska kunna dras av vid beskattningen av kassan.

5 Kreditprocessen och jävskrediter

5.1 Gällande rätt

Kreditprocessen

Vid sidan av de övergripande bestämmelserna om ett kreditinstituts rörelse i 6 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, förkortad LBF, – t.ex. bestämmelsen om riskhantering i 2 § – finns

särskilda bestämmelser om hantering av krediter och övriga engagemang i 8 kap. samma lag. Det gäller framför allt bestämmelserna om kreditinstitutens kreditprocess – kreditprövning, beslutsunderlag, dokumentation och kreditliknande engagemang – i 8 kap. 1–4 §§.

Innan ett kreditinstitut beviljar en kredit ska det pröva risken för att förpliktelser som följer av kreditavtalet inte kan fullgöras. Institutet får bevilja en kredit bara om förpliktelserna på goda grunder kan förväntas bli fullgjorda (8 kap. 1 § LBF). Ett kreditinstituts kreditprövning ska vara organiserad så att den som fattar beslut i ett ärende har tillräckligt beslutsunderlag för att bedöma risken med att bevilja krediten (8 kap. 2 § LBF). Slutligen ska ett kreditinstituts kreditbeslut dokumenteras så att beslutsunderlaget redovisas och att kreditärendets hantering även i övrigt kan följas (8 kap. 3 § LBF). Dessa bestämmelser tillämpas även på kreditliknande engagemang (8 kap. 4 § LBF). Bestämmelserna har getts en allmänt hållen utformning och det har överlämnats till de enskilda instituten att skapa tillförlitliga rutiner för kreditprocessen (jfr prop. 2002/03:139 s. 323 f.).

Bestämmelserna syftar i första hand till att skapa förutsättningar för stabila kreditinstitut genom att begränsa risken för kreditförluster hos instituten (se samma prop. s. 320–328). I förlängningen bidrar de också till att konsumenternas ställning på finansmarknaden förstärks.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla det allmänna kravet på riskhantering i 6 kap. 2 § LBF (16 kap. 1 § 4 LBF och 5 kap. 2 § 5 förordningen [2004:329] om bank- och finansieringsrörelse, förkortad FBF). Finansinspektionen har meddelat föreskrifter och allmänna råd på området, Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2014:1) om styrning, riskhantering och kontroll i kreditinstitut och Finansinspektionens allmänna råd (FFFS 2004:6) om kreditriskhantering i kreditinstitut och värdepappersinstitut.

Vid sidan av bestämmelserna i LBF ska kreditinstituten vid sin kreditgivning också tillämpa bestämmelserna i konsumentkreditlagen (2010:1846), förkortad KKrL, om god kreditgivningssed, kreditprövning och dokumentation.

Lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter, i det följande benämnd bolånelagen, genomför i svensk rätt – tillsammans med t.ex. 12 och 12 a §§ KKrL – Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010, i det följande benämnt bolånedirektivet. Den innebär, såvitt nu är av intresse, att yrkesmässig verksamhet med kreditgivning i fråga om bostadskrediter till konsumenter förutsätter tillstånd. Tillståndsplikten gäller inte kreditinstitut och bara vissa bestämmelser i bolånelagen gäller kreditinstituten (1 kap. 2 § bolånelagen).

Finansinspektionen har meddelat föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2016:29) om verksamhet med bostadskrediter.

Bestämmelserna i KKrL och bolånelagen gäller kreditgivning till konsumenter. Bolånelagen och 12 a § KKrL är dessutom begränsade till bostadskrediter.

Liksom KKrL syftar bolånelagen i första hand till att stärka konsumenternas ställning på finansmarknaden. Till det kommer att bolåne-

direktivet i förlängningen kan bidra till att den finansiella stabiliteten stärks (jfr prop. 2015/16:197 s. 57).

Jävs krediter

Bestämmelserna om s.k. jävs krediter i 8 kap. 5 och 6 §§ LBF syftar till att tillgodose soliditetsintresset samt delägares och övrigas intresse av att veta att jävskretsen inte särbehandlas på kreditinstitutets bekostnad (se prop. 2002/03:139 s. 329–336).

Av 8 kap. 5 § första stycket LBF följer att ett kreditinstitut inte får ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för de personer eller företag som ingår i jävskretsen. I jävskretsen ingår 1) styrelseledamot, 2) delegat i ”ledande ställning” som ensam eller i förening med annan får avgöra på styrelsen ankommande kreditärenden, 3) anställd som innehar en ledande ställning inom banken, 4) annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet, 5) make eller sambo till person som avses under 1–4 och 6) juridisk person i vilken sådan person som avses under 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

Av 8 kap. 6 § LBF följer att kreditinstitutets styrelse ska behandla ärenden som avses i 8 kap. 5 § och i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats.

Det har i huvudsak överlämnats till rättstillämpningen att avgöra om kraven i 8 kap. 5 § LBF är uppfyllda (se samma prop. s. 332 f. och 536 f.). Samtidigt förutsätts att Finansinspektionen ska pröva om en delegat eller en anställd har sådan ledande ställning som avses i 8 kap. 5 § första stycket LBF (8 kap. 5 § tredje stycket LBF). Det innebär att Finansinspektionen ”efter samråd med [kreditinstitutet] närmare [ska] precisera innebörden av begreppet ledande ställning [--- och ---] närmare ange vilka anställda som bör anses inneha en ledande ställning” (se prop. 1975:73 s. 55–57 och prop. 1986/87:12 s. 245–250). Vad som utgör ett ”väsentligt ekonomiskt intresse” behandlas i prop. 1933:167 s. 56.

Enligt 8 kap. 6 § LBF ska ärenden enligt 8 kap. 5 § samma lag behandlas av styrelsen (se prop. 2002/03:139 s. 335 och 536 f.). Om det är fråga om ett ramavtal som t.ex. anger förutsättningarna för handel med värdepapper är det dock tillräckligt att ramavtalet – inte de enskilda värdepappersaffärer som ryms inom ramavtalet – behandlas i styrelsen (se samma prop. s. 536 f.).

Föreskriftsrätten för Finansinspektionen på det nu aktuella området är begränsad till 8 kap. 6 § andra meningen LBF. Enligt 5 kap. 2 § 12 FBF får Finansinspektionen meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska antecknas i förteckningen enligt 8 kap. 6 § LBF om de avtal som träffats, såväl före den 1 juli 2004 som därefter, med personer eller företag som avses i 8 kap. 5 § första och andra styckena samma lag.

5.2 Utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om kreditprocessen

Regeringens förslag: Föreskriftsrätten för Finansinspektionen ska utökas i fråga om kreditinstitutens kreditprocesser.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Finansbolagens Förening, Mäklarsamfundet, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv och Sveriges Byggindustrier avstyrker förslaget och framhåller i huvudsak att förslaget är bristfälligt motiverat, att de allmänt hållna kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF är tillräckliga för att begränsa riskerna för kreditförluster i kreditinstitutet och att en utökad föreskriftsrätt därför är obehövlig, att det saknas en redogörelse för hur förslaget förhåller sig till de samlade kraven på kreditinstitutet, framför allt föreskriftsrätten i fråga om ytterligare verktyg för makrotillsyn enligt 6 kap. 3 c § LBF och att förslaget kan påverka utrymmet för kreditgivning (dvs. villkoren för och storleken av lämnade krediter). Finansbolagens Förening och Svenskt Näringsliv framhåller dessutom att Finansinspektionens nuvarande möjligheter att ingripa enligt 15 kap. LBF mot kreditinstitut som har åsidosatt 8 kap. 1–4 §§ samma lag är tillräckliga.

Sparbankernas Riksförbund anser att det är oklart hur förslaget förhåller sig till föreskriftsrätten i fråga om riskhantering enligt 6 kap. 2 § LBF och Europeiska bankmyndighetens (Eba) riktlinjer för kreditinstituts riskhanteringsmetoder och redovisning av förväntade kreditförluster (EBA/GL/2017/06).

Finansinspektionen, Konsumentverket och Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet framhåller att frågan om en utvidgning av föreskriftsrätten till konsumentkrediter kan aktualiseras först om rättsläget förändras i förhållande till i dag.

Sveriges riksbank föreslår att krav som motsvarar dem i 8 kap. 1–4 §§ LBF ska tas in i bolånelagen.

Skälen för regeringens förslag

Föreskriftsrätten bör utökas

Undermåliga kreditprocesser i kreditinstitutet får antas ha varit en bidragande faktor vid uppkomsten av finanskrisen 2008–2010. Finansinspektionen har i en promemoria till regeringen framhållit att det i kreditriskundersökningar, som ingår i inspektionens operativa tillsyn, framkommit att det dessutom fortsätter att förekomma brister i kreditinstitutets kreditprocesser (Fi2013/04098/B). Det talar för att den nuvarande ordningen inte är tillräcklig för att identifiera och hantera de risker som kreditinstitutets kreditprocess är förenad med.

För att ett kreditinstituts rörelse ska kunna bedrivas på ett sådant sätt att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras, behövs kreditprocessen ske på ett omsorgsfullt sätt. En god kreditprocess är, enligt regeringens mening, av vikt för det finansiella systemet.

Kraven i fråga om kreditinstitutens kreditprocess är mycket allmänt hållna. Till skillnad från *Finansbolagens Förening*, *Mäklarsamfundet*, *Sparbankernas Riksförbund*, *Svenska Bankföreningen*, *Svenskt Näringsliv* och *Sveriges Byggindustrier* anser regeringen att det är av stor vikt att det i det aktuella avseendet finns tydligt uppställda krav som kreditinstituten kan följa. Med en utökad föreskriftsrätt skulle Finansinspektionen kunna ange vilka åtgärder som kreditinstituten ska vidta för att uppfylla kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF. En utökad föreskriftsrätt handlar alltså inte i sig, som Finansbolagens Förening och Svenskt Näringsliv befarar, om att utöka utrymmet för Finansinspektionen att ingripa mot kreditinstitut som har åsidosatt 8 kap. 1–4 §§ LBF, utan om en möjlighet för inspektionen att klargöra innebörden av de allmänt hållna krav på kreditprocessen som i dag ställs på instituten. Genom klargörandena blir det tydligt för kreditinstituten vilka krav som ställs på deras kreditprocess. Sådana klargöranden skulle också underlätta för Finansinspektionens tillsyn. Allt detta bidrar i förlängningen till att den finansiella stabiliteten stärks.

Regeringen anser sammanfattningsvis att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bör få meddela föreskrifter om kreditprövning, beslutsunderlag och dokumentation enligt 8 kap. 1–4 §§ LBF.

Sparbankernas Riksförbund anser att det är oklart hur förslaget förhåller sig till kravet i 6 kap. 2 § LBF och Ebas riktlinjer för kreditinstituts riskhanteringsmetoder och redovisning av förväntade kreditförluster.

Finansinspektionen får enligt gällande rätt meddela föreskrifter om vilka åtgärder ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla det allmänna kravet på riskhantering i 6 kap. 2 § LBF. Inspektionen har däremot inte någon rätt att meddela föreskrifter när det gäller kreditprocessen enligt 8 kap. 1–4 §§ LBF.

Ebas riktlinjer gäller dels vägledning för kreditinstitut i fråga om metoder för kreditriskhantering vid tillämpning av regelverket om redovisning, dels vägledning för behöriga myndigheter i fråga om utvärdering av effektiviteten i kreditinstitutens kreditriskhantering som påverkar reserveringsnivåerna. Enligt regeringens mening har riktlinjerna karaktären av allmänna råd (se Finansinspektionens promemoria Genomförande av de europeiska tillsynsmyndigheternas riktlinjer och rekommendationer [dnr 12-12289]). Regeringen förutsätter att Finansinspektionen beaktar Ebas riktlinjer vid utformningen av föreskrifter.

Konsumentverket utövar tillsyn över att KKrL följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen (55 § KKrL). Mot den bakgrunden har såväl Finansinspektionen som Konsumentverket utfärdat allmänna råd i fråga om konsumentkrediter (se Finansinspektionens allmänna råd [FFFS 2014:11] om krediter i konsumentförhållanden och Konsumentverkets allmänna råd [KOVFS 2011:1] om konsumentkrediter). Det får förutsättas att Konsumentverket och Finansinspektionen också fortsättningsvis kommer att löpande samråda i frågor på de områden där myndigheterna har ett delat tillsynsansvar, så att de båda myndigheternas normer harmonierar väl med varandra (7 § första stycket 2 förordningen [2009:93] med instruktion för Finansinspektionen och 6 § 2 förordningen [2009:607] med instruktion för Konsumentverket). I sammanhanget kan det nämnas att regeringen den 30 november 2017 har gett Statskontoret uppdraget att

utvärdera Finansinspektionens och Konsumentverkets delade tillsyns-ansvar enligt KKrL (Fi2017/04522/KO).

I bolånelagen finns det inte någon reglering som motsvarar den i 8 kap. 1–4 §§ LBF. Mot den bakgrunden är förslaget – som innebär en föreskriftsrätt på grundval av befintliga lagkrav – begränsat till kreditinstitut. Det saknas beredningsunderlag för att inom ramen för detta lagstiftningsärende behandla Sveriges riksbanks förslag om att krav som motsvarar 8 kap. 1–4 §§ LBF ska tas in i bolånelagen.

Finansbolagens Förening, Mäklarsamfundet, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen, Svenskt Näringsliv och Sveriges Byggindustrier anser att det saknas en redogörelse för hur förslaget förhåller sig till de samlade kraven för kreditinstituten, framför allt föreskriftsrätten i fråga om ytterligare verktyg för makrotillsyn enligt 6 kap. 3 c § LBF. Det kravet – som träder i kraft den 1 februari 2018 – innebär att kreditinstitut ska driva sin verksamhet på ett sådant sätt att de inte bidrar till att finansiella obalanser på kreditmarknaden uppstår, består eller förstärks. Det kravet syftar till att ge Finansinspektionen en utökad föreskriftsrätt för att motverka makroekonomiska och finansiella stabilitetsrisker som har koppling till den ökade skuldsättningen (se prop. 2017/18:22 s. 18–22). De föreskrifter (verktyg för makrotillsyn) som kan införas med stöd av det bemyndigandet utgör olika slag av begränsningar i fråga om kreditgivning till hushåll och företag. Det gäller framför allt olika slag av begränsningar av hur stora krediter och ränteutgifter som kredittagare kan anses klara av i förhållande till sina ekonomiska förutsättningar. Begränsningarna kan gälla för individuella krediter eller kreditgivarnas samlade kreditgivning under en viss tidsperiod (se samma prop. s. 22–24). Förslaget i denna lagrådsremiss syftar i stället till att skapa förutsättningar för stabila kreditinstitut genom att begränsa risken för kreditförluster hos instituten genom att skapa tillförlitliga rutiner för deras kreditprocesser. Även om de olika kraven (helt eller delvis) i förlängningen syftar till att stärka den finansiella stabiliteten, tar respektive krav alltså sikte på att hantera skilda problem som har koppling till kreditinstitutens kreditgivning.

Vissa begränsningar av föreskriftsrätten

En fråga som uppkommer är om föreskriftsrätten behöver begränsas på grund av unionsrätten.

KKrL genomför i svensk rätt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG, i det följande benämnt konsumentkreditdirektivet. Konsumentkreditdirektivet är ett fullharmoniseringsdirektiv (artikel 22.1). Det innebär att den nationella regleringen inte får avvika från det rättsläge som ska uppnås genom direktivet. Medlemsstaterna får således i nationell rätt endast fylla ut eller precisera det som anges i direktivet i den mån direktivet kan anses ge utrymme för det.

Enligt KKrL ska kreditgivaren pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt kreditavtalet (12 §). Kreditprövningen ska grundas på tillräckliga uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden och krediten får endast beviljas

om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra sitt åtagande. Bestämmelsen genomför artikel 8.1 i konsumentkreditdirektivet. Enligt den artikeln ska medlemsstaterna säkerställa att kreditgivaren innan kreditavtalet ingås gör en bedömning av konsumentens kreditvärdighet, på grundval av tillräckliga uppgifter som i förekommande fall erhållits från konsumenten och, när så är nödvändigt, på grundval av sökning i relevant databas. Det framgår också att medlemsstater vars lagstiftning kräver att kreditgivare måste göra en bedömning av konsumenters kreditvärdighet på grundval av en sökning i relevant databas får behålla det kravet.

Frågan om vad som avses med tillräckliga uppgifter i konsumentkreditdirektivets mening har varit föremål för prövning av EU-domstolen (EU-domstolens dom den 18 december 2014 i mål C449/13). I det målet hade domstolen att pröva om artikel 8.1 i direktivet skulle tolkas så att den utgör hinder för att en konsuments kreditvärdighet bedöms endast utifrån de uppgifter som konsumenten själv har lämnat, utan att dessa uppgifter faktiskt verifieras mot andra uppgifter. Domstolen uttalade att direktivet inte på ett uttömmande sätt anger vilka uppgifter som en kreditgivare ska lägga till grund för sin bedömning av konsumentens kreditvärdighet och att det inte heller anger om dessa uppgifter ska verifieras och på vilket sätt. Enligt domstolen ger ordalydelsen i artikel 8.1, jämförd med skäl 26 till direktivet, snarare kreditgivaren ett utrymme för en skönsmässig bedömning när denne ska avgöra huruvida de tillgängliga uppgifterna är tillräckliga som dokumentation för konsumentens kreditvärdighet och huruvida de måste stämmas av mot andra uppgifter.

Frågan om hur 12 § KKrL ska tolkas och hur bestämmelsen förhåller sig till artikel 8 i konsumentkreditdirektivet har också prövats av Högsta förvaltningsdomstolen (se domstolens dom den 15 november 2017 i mål 5868-16). I sitt avgörande hänvisar domstolen till den ovan nämnda domen från EU-domstolen och uttalar bl.a. att regleringen i konsumentkreditdirektivet innebär att kreditgivaren har ett utrymme att skönsmässigt bedöma om de tillgängliga uppgifterna är tillräckliga och om de måste stämmas av mot andra uppgifter. Av detta följer enligt domstolen att kreditgivaren i varje enskilt fall måste göra en bedömning av om uppgifterna är tillräckliga och att denna bedömning kan variera beroende på bl.a. omständigheterna när kreditavtalet ingås och kreditbeloppets storlek.

De båda avgörandena kan uppfattas som att det inte är möjligt för medlemsstaterna att meddela närmare föreskrifter som inskränker kreditgivarens möjligheter att själv avgöra i vilken utsträckning som inhämtade uppgifter om t.ex. kredittagarens utgifts- eller inkomstförhållanden är tillräckliga. Det finns därför en beaktansvärd risk för att en föreskriftsrätt i fråga om krediter som omfattas konsumentkreditdirektivet skulle gå utöver det fullharmoniserade direktivet och därmed strida mot unionsrätten.

Redan av den anledningen anser regeringen – i likhet med *Finansinspektionen*, *Konsumentverket* och *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* – att det i nuläget inte är lämpligt att utöka föreskriftsrätten till att omfatta krediter enligt konsumentkreditdirektivet.

Vid sidan av bostadskrediter undantas från tillämpningsområdet för konsumentkreditdirektivet vissa andra krediter (artikel 2.2–2.6 i direktivet). Samtidigt har 12 § KKrL – som i svensk rätt genomför konsumentkreditdirektivet – getts ett vidare tillämpningsområde än direktivet. För att undvika gränsdragningssvårigheter bör den utökade föreskriftsrätt som nu föreslås inte heller gälla krediter som avses i artikel 2.2–2.6 i konsumentkreditdirektivet.

Konsumentkreditdirektivet omfattar inte bostadskrediter, dvs. krediter som omfattas av bolånedirektivet (artikel 2.1 a i konsumentkreditdirektivet). Bestämmelserna i framför allt 12 och 12 a §§ KKrL genomför reglerna om kreditprövning i bolånedirektivet (artiklarna 18 och 20 i bolånedirektivet).

Bolånedirektivet utgör som utgångspunkt inget hinder mot att medlemsstaterna behåller eller inför striktare bestämmelser för att skydda konsumenterna, förutsatt att sådana bestämmelser står i överensstämmelse med medlemsstaternas förpliktelser enligt unionsrätten (artikel 2.1 i bolånedirektivet). Till det kommer att ett EU-direktiv inte är något hinder mot att medlemsstaterna inför nationella bestämmelser på områden som inte regleras i direktivet.

Bolån svarar för merparten, ca 80 procent, av hushållens skuldsättning och är också den typ av lån som har bidragit mest till ökningen av hushållens skuldsättning under de senaste tio åren. Mot den bakgrunden bör den utökade föreskriftsrätten träffa bostadskrediter till konsumenter. Regeringen förutsätter att Finansinspektionen vid utformningen av sina föreskrifter kommer att beakta bolånedirektivet.

Det innebär sammanfattningsvis att föreskriftsrätten bör utökas bara när det gäller krediter till andra än konsumenter och sådana krediter till konsumenter som är bostadskrediter.

5.3 Utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om jävskrediter

Regeringens förslag: Föreskriftsrätten för Finansinspektionen ska utökas i fråga om kreditinstitutens jävskrediter.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Svenska Bankföreningen föreslår att det i stället ska göras en ändring i LBF (8 kap. 6 §), som i huvudsak innebär att vissa ärenden om jävskrediter inte ska behöva behandlas av ett kreditinstituts styrelse.

Skälen för regeringens förslag: Det är i dag inte reglerat hur den prövning som Finansinspektionen ska göra av om huruvida en delegat eller anställd har en sådan ledande ställning i ett kreditinstitut som innebär att bestämmelserna om jävskrediter blir tillämpliga (8 kap. 5 § första stycket 2 och 3 och tredje stycket LBF). Det är heller inte reglerat i vilket sammanhang som prövningen ska göras och hur förfarandet för denna ser ut. Denna avsaknad av reglering har fått till följd att bestämmelsen om sådan prövning inte tillämpas i praktiken.

Det är viktigt att det för kreditinstituten står klart vilka personer eller företag som ingår i jävskretsen. Det är också viktigt att bestämmelserna om jävskrediter i 8 kap. 5 och 6 §§ LBF – som är allmänt hållna – tillämpas på ett enhetligt och ändamålsenligt sätt. I det avseendet har Finansinspektionen i promemorian Bemyndigande i kreditriskprojektet den 18 november 2013 (Fi2013/04098/B) framhållit att bestämmelserna om jävskrediter föranleder tillämpningssvårigheter. Också Internationella valutafonden har framhållit att bestämmelserna om jävskrediter är alltför allmänt hållna (se t.ex. International Monetary Fund Country Report No 11/281).

Mot den bakgrunden bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer få meddela föreskrifter om tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 8 kap. 5 och 6 §§ LBF.

Svenska Bankföreningen föreslår att det även ska göras en ändring i LBF, som i huvudsak innebär att vissa ärenden om jävskrediter inte ska behöva behandlas av ett kreditinstituts styrelse. Förslaget förutsätter emellertid att bestämmelserna om jävskrediter ses över i grunden. Regeringen anser att det i nuläget saknas tillräckliga skäl för att göra en sådan översyn.

6 Vissa ändringar i regelverket om krishantering

6.1 En tidsfrist vid likvidation

Regeringens förslag: Riksgäldskontorets möjlighet att förhindra att ett företag som är försatt eller ska försättas i resolution i stället försätts i likvidation ska begränsas i tiden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Inkommer en ansökan om konkurs till tingsrätten avseende ett företag som omfattas av LOR, ska domstolen – enligt 24 kap. 1 § LOR – underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ansökan. Om Riksgäldskontoret inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar domstolen att företaget är försatt eller ska försättas i resolution, ska konkursansökan avvisas.

Motsvarande gäller vid likvidation (6 kap. 1 a och 2 b §§ sparbankslagen [1987:619], förkortad SBL, 9 kap. 1 a och 4 b §§ lagen [1995:1570] om medlemsbanker, förkortad LMB, 10 kap. 31 § LBF, 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen [2005:551], förkortad ABL, och 17 kap. 46 och 47 §§ lagen [2018:000] om ekonomiska föreningar, förkortad FL).

Bestämmelserna genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet i svensk rätt (se prop. 2015/16:5 s. 617–621).

Det innebär att konkurs eller likvidation inte ska kunna inledas innan Riksgäldskontoret har getts möjlighet att bedöma om företaget i stället ska försättas i resolution. I det ligger att det görs avsteg från t.ex. den associationsrättsliga lagstiftningen i nu aktuella avseenden.

Den s.k. sjudagarsfristen vid konkurs gäller inte vid likvidation (6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB, 10 kap. 31 § LBF, 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL och 17 kap. 46 och 47 §§ FL). Krishanteringsdirektivet ger inget utrymme för att göra skillnad mellan förfarandet vid konkurs och förfarandet vid likvidation i det nu aktuella avseendet (artikel 86.2). Mot den bakgrunden bör en sjudagarsfrist gälla också vid likvidation.

6.2 Avvikelse från återhämtnings- och koncernåterhämtningsplaner

Regeringens förslag: Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett företag avvika från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

- vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller
- avstå från åtgärden.

Om ett företag gör en sådan avvikelse från en plan, ska företagets styrelse godkänna avvikelsen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter, ska Finansinspektionen ingripa enligt bestämmelserna om ingripande i lagen om bank- och finansieringsrörelse eller lagen om värdepappersmarknaden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I krishanteringsdirektivet har förutsetts att arbetet med att stärka den finansiella stabiliteten pågår i olika faser: Förebyggandefasen, återhämtningsfasen och resolutionsfasen. Under den förebyggande fasen ska en återhämtningsplan eller, i förekommande fall, en koncernåterhämtningsplan upprättas. Om de åtgärder som har identifierats i en plan behöver vidtas, inträder återhämtningsfasen. Om de åtgärder som har identifierats i en plan är otillräckliga vid finansiell stress, inträder resolutionsfasen.

Institut – kreditinstitut och värdepappersbolag – ska upprätta en återhämtningsplan i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen. Om institutet ingår i en koncern som står under gruppbaserad tillsyn, ska moderföretaget inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) – oavsett om det är ett institut eller inte – upprätta en koncernåterhämtningsplan i syfte att identifiera åtgärder som de företag som ingår i

koncernen avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående instituts eller utländskt instituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen. Om en koncernåterhämtningsplan ska upprättas av moderföretaget inom EES, behöver institutet upprätta en återhämtningsplan bara om Finansinspektionen beslutar det.

Bestämmelser om återhämtnings- och koncernåterhämtningsplaner finns i 6 a kap. LBF och 8 a kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, förkortad LVM. De genomförs som utgångspunkt artiklarna 5–9 i krishanteringsdirektivet (se prop. 2015/16:5 s. 212–232).

Artikel 9.1 andra och tredje styckena i direktivet har emellertid inte genomförts i svensk rätt. Detta beror på ett förbiseende (se samma prop. s. 224 f.).

En plan ska innehålla en ram av indikatorer som identifierar tidpunkterna för när planens åtgärder får vidtas. Indikatorerna kan vara av kvalitativ eller kvantitativ art (artikel 9.1 första stycket och 9.2 i krishanteringsdirektivet samt Ebas riktlinjer om minimiförteckningen över kvalitativa och kvantitativa indikatorer för återhämtningsplaner [EBA/GL/2015/02]).

Enligt artikel 9.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet gäller följande.

Trots första stycket får ett institut

a) vidta åtgärder enligt sin återhämtningsplan även när den relevanta indikatorn inte har uppfyllts men när institutets ledningsorgan anser det vara lämpligt med tanke på omständigheterna, eller

b) avstå från att vidta en sådan åtgärd om institutets ledningsorgan inte anser det vara lämpligt med tanke på omständigheterna.

Enligt artikel 9.1 tredje stycket i krishanteringsdirektivet gäller följande.

Ett beslut om att vidta någon av de åtgärder som avses i återhämtningsplanen eller ett beslut om att avstå från att vidta en sådan åtgärd ska utan dröjsmål meddelas den behöriga myndigheten.

Artikel 9.1 första stycket i krishanteringsdirektivet genomförs i huvudsak i 6 a kap. 3 § LBF och 8 a kap. 4 § LVM. I de bestämmelserna anges vilka uppgifter som en plan ska innehålla.

Det gäller t.ex. de uppgifter som framgår av föreskrifter som meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 5 LBF och 8 a kap. 13 § LVM. Med stöd av 5 kap. 2 § FBF och 6 kap. 1 § förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden har Finansinspektionen beslutat föreskrifter (FFFS 2016:6) om återhämtningsplaner, koncernåterhämtningsplaner och avtal om finansiellt stöd inom koncerner. Av 3 § Finansinspektionens föreskrifter följer att ett institut som ska upprätta en återhämtnings- eller koncernåterhämtningsplan enligt LBF eller LVM ska se till att planen har det innehåll som anges i avsnitt A i krishanteringsdirektivets bilaga. Enligt avsnittet ska en återhämtnings- eller koncernåterhämtningsplan innehålla t.ex. en ram med indikatorer som identifierar tidpunkterna för när planens olika åtgärder får vidtas (punkt 20). Enligt 7 § ska institutet ha lämpliga rutiner för att enkelt och regelbundet kunna övervaka de indikatorer som ingår i en återhämtnings- eller koncernåterhämtningsplan.

Som utgångspunkt gäller att en plan ska tillämpas vid finansiell stress. En åtgärd som har identifierats i en plan ska vidtas vid den tidpunkt som framgår av planen. Finansinspektionen kan ingripa mot ett institut eller moderföretag inom EES som åsidosätter sina skyldigheter enligt LBF eller LVM. Samtidigt ligger det i sakens natur att det kan visa sig att en åtgärd som har identifierats i en plan behöver vidtas före den aktuella tidpunkten eller underlåtas. I det avseendet utgår krishanteringsdirektivet från att det är institutet eller, i förekommande fall, moderföretaget inom EES som har bäst förutsättningar att avgöra om en åtgärd som har identifierats i en plan är lämplig att vidta (och i så fall vid vilken tidpunkt). Det görs mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet.

Mot den bakgrunden bör, om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, ett företag kunna avvika från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

- vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller
- avstå från åtgärden.

Om ett företag gör en sådan avvikelse från en plan, bör företagets styrelse godkänna avvikelsen.

Finansinspektionen bör utan dröjsmål underrättas om en avvikelse från en plan. En sådan underrättelse bör enligt regeringens uppfattning – även om det inte framgår något formkrav av artikel 9.1 tredje stycket i krishanteringsdirektivet – vara skriftlig.

Reglerna i artikel 111.1 i krishanteringsdirektivet om ingripande vid åsidosättande av skyldigheter enligt direktivet – som inte föreskriver ingripande vid åsidosättande av skyldigheter enligt artikel 9 i direktivet – utgör en minimireglering. Om ett institut åsidosätter sina skyldigheter bör Finansinspektionen ingripa mot institutet enligt 15 kap. LBF eller 25 kap. LVM. Motsvarande bör – såsom vid tillämpning av 6 a kap. 2 § LBF och 8 a kap. 3 § LVM – gälla ett moderföretag inom EES (se prop. 2015/16:5 s. 735–740).

Ett ingripande bör inte kunna göras mot fysiska personer som ingår i ledningen för ett institut eller ett moderföretag inom EES om företaget har åsidosatt sina skyldigheter enligt de föreslagna nya bestämmelserna (jfr prop. 2014/15:57 s. 36–52).

Genom förslaget genomförs också artikel 9.1 andra och tredje styckena i krishanteringsdirektivet i svensk rätt.

6.3 Tystnadsplikt för konkursförvaltare och likvidatorer i vissa fall

Regeringens förslag: Om Riksgäldskontoret lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, ska myndigheten vid utlämnandet få göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll ska inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltaren eller likvidatorn ska kunna

fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Sekretess hindrar inte att Riksgäldskontoret lämnar uppgifter till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt 28 kap. 6 § LOR (30 kap. 12 e § offentlighets- och sekretesslagen [2009:400], förkortad OSL).

Bestämmelsen genomför delvis artikel 84 i krishanteringsdirektivet i svensk rätt.

Tystnadsplikten för den som deltar eller har deltagit i verksamhet enligt LOR omfattar inte konkursförvaltare eller likvidatorer (28 kap. 3 § LOR). Mot den bakgrunden är det inget som hindrar en konkursförvaltare eller en likvidator att lämna vidare sådana uppgifter som han eller hon enligt 28 kap. 6 § LOR ska kunna få ta del av (oavsett om han eller hon är advokat eller inte).

Vid utskottsbehandlingen av regelverket om krishantering utgick finansutskottet från att regeringen hade övervägt frågan om behovet av en bestämmelse om tystnadsplikt (i LOR) för konkursförvaltare och likvidatorer samt förutsatte att regeringen skulle återkomma med ett lagförslag i saken, om det skulle behövas (se bet. 2015/16:FiU17 s. 61 f.).

En konkursförvaltare utses av tingsrätten, medan en likvidator utses av Bolagsverket eller tingsrätten.

Till konkursförvaltare eller likvidator utses som utgångspunkt en advokat. En konkursförvaltare och en likvidator, som är en advokat, omfattas av viss allmän tystnadsplikt (8 kap. 4 § rättegångsbalken och 34 § i stadgarna för Sveriges advokatsamfund). Tystnadsplikten gäller som utgångspunkt till förmån för klienten och omfattar det som anförtratts av advokaten inom ramen för advokatverksamheten eller som advokaten i samband därmed fått kännedom om (punkt 2.2 i Vägledande regler om god advokatsed med kommentar, reviderad juni 2016).

En konkursförvaltare kan inte anses stå i ett uppdragsförhållande till vare sig konkursgäldenären, borgenären eller någon annan. Det innebär att det är tveksamt om den allmänna tystnadsplikten gäller för advokater vid utförandet av uppdrag som konkursförvaltare (se t.ex. prop. 1993/94:165 s. 54). Motsvarande får antas gälla för advokater vid utförandet av uppdrag som likvidatorer.

Om Riksgäldskontoret med stöd av 30 kap. 12 e § första stycket OSL lämnar uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, bör myndigheten vid utlämnandet därför få göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll bör inte kunna innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltare eller likvidator ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Förbehållet innebär att en konkursförvaltare eller en likvidator, oavsett om denne är advokat eller inte, inte fritt får använda sig av uppgiften. Genom förslaget uppkommer en tystnadsplikt för den konkursförvaltare eller likvidator som förbehållet riktar sig till.

En ny bestämmelse bör därför införas i OSL och den bör utformas efter förebild av 21 kap. 4 § andra stycket och 27 kap. 8 § andra stycket samma lag.

6.4 Vissa ofullständigheter och felskrivningar

Regeringens förslag: Vissa ofullständigheter och felskrivningar i lagtext ska rättas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Bolagsverket eller domstolen ska underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ”ansökan eller anmälan om likvidation”, om bolaget omfattas av LOR (25 kap. 10 a § första stycket ABL). Uttrycket ”ansökan eller anmälan om likvidation” träffar inte alla mål eller ärenden enligt 25 kap. 11, 12, 17 och 21 §§ ABL. Det gäller t.ex. ärende om likvidation som väcks av Bolagsverket på eget initiativ (25 kap. 11 § ABL). Mot den bakgrunden bör 25 kap. 10 a § första stycket ABL omformuleras.

Enligt 15 kap. 1 a § första stycket 17 LBF och 25 kap. 1 d § första stycket 17 LVM – som i svensk rätt genomför artikel 111.1 a i krishanteringsdirektivet – ska Finansinspektionen ingripa mot någon som ingår i ett instituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om institutet i strid med 6 a kap. 2 § LBF eller 8 a kap. 3 § LVM – och i den utsträckning institutet utgör ett moderföretag inom EES – låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan (se prop. 2015/16:5 s. 735–740). Motsvarande bör gälla i fråga om en återhämtningsplan (artikel 111 i krishanteringsdirektivet).

Den statiska hänvisningen till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i det följande benämnd tillsynsförordningen, i 1 kap. 5 § 35 LBF bör ersättas av en dynamisk hänvisning (jfr 2 kap. 1 § LOR och 1 kap. 4 a § LVM).

Slutligen bör vissa ofullständigheter och felskrivningar i IGL rättas. Rubriken ”Prövningsnämnden” bör utgå, eftersom Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut avvecklades den 1 juli 2016 (prop. 2015/16:106). I 14 § tredje stycket första meningen bör verbet ”ska” placeras på rätt ställe. Rubriken ”Skyldighet att ta emot garanterade insättningar” bör sättas närmast före 11 d § (i stället för 11 b §).

7 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 augusti 2018.

De upphävda rörelse- och skattereglerna för Sparbankernas säkerhetskassa ska dock fortfarande gälla för räkenskaps- och beskattningsår som börjar före utgången av 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Lagändringarna bör träda i kraft den 1 augusti 2018.

De upphävda rörelse- och skattereglerna för Sparbankernas säkerhetskassa bör dock fortfarande gälla för räkenskaps- och beskattningsår som börjar före utgången av 2018.

Avsikten är att Finansinspektionens föreskrifter i fråga om kreditinstitutens kreditprocesser och jävskrediter ska tillämpas på krediter som lämnas efter föreskrifternas ikraftträdande. Det behöver inte komma till uttryck i någon ikraftträdande- eller övergångsbestämmelse till bemyndigandet (jfr prop. 2017/18:22 s. 31).

8 Konsekvensanalys

Utgångspunkt

Vissa remissinstanser anser att konsekvensanalysen brister i flera avseenden. Det gäller framför allt effekterna av förslaget om en utökad föreskriftsrätt för Finansinspektionen i fråga om kreditprocessen. Enligt regeringens mening medför en utökad föreskriftsrätt i fråga om befintliga lagkrav inte i sig några effekter. Det ska i det avseendet framhållas att Finansinspektionens förslag till föreskrifter ska åtföljas av en konsekvensutredning där de närmare effekterna av föreskrifterna beskrivs (förordningen [2007:1244] om konsekvensutredning vid regelgivning).

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslagen har inga offentligfinansiella effekter.

Sveriges Byggindustrier efterlyser en redogörelse för de samhällsekonomiska effekterna av förslaget om en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditprocessen. Förslaget syftar första hand till att skapa förutsättningar för stabila kreditinstitut genom att begränsa risken för kreditförluster hos instituten. Enligt regeringens mening kan det mot den bakgrunden inte uteslutas att föreskrifter som kommer att kunna meddelas med stöd av förslaget kan påverka utrymmet för kreditgivning i viss utsträckning. Av avsnitt 5.2 framgår emellertid att de mycket allmänt hållna kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF inte är tillräckliga för att

identifiera och hantera de risker som kreditinstitutens kreditprocess är förenad med. I förlängningen bidrar förslaget till att den finansiella stabiliteten stärks.

I övrigt har förslagen inga samhällsekonomiska effekter.

Effekter för kreditgivare och kredittagare

Förslaget om att Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas berör ca 50 företag (sparbanker). Förslaget påverkar varken företagens administrativa börda eller verksamhet. Sparbankernas behov av bistånd – och insättarnas behov av gottgörelse – enligt 6 § LSS tillgodoses genom regelverken om krishantering och insättningsgarantin.

När det gäller förslaget om utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditprocessen och jävskrediter efterlyser *Regelrådet* framför allt en redogörelse för antalet berörda företag samt hur förslagen påverkar företagens administrativa börda och verksamhet. Förslaget berör ca 150 företag (kreditinstitut). Förslaget innebär en utökad föreskriftsrätt i fråga om befintliga lagkrav. Med den utgångspunkten påverkar förslaget varken företagens administrativa börda eller verksamhet i förhållande till i dag. *Finansbolagens Förening*, *Mäklarsamfundet*, *Sparbankernas Riksförbund*, *Svenska Bankföreningen*, *Svenskt Näringsliv* och *Sveriges Byggindustrier* efterlyser en redogörelse för hur förslaget påverkar utrymmet för kreditgivning (dvs. villkoren för och storleken av lämnade krediter). Enligt regeringens mening kan det inte uteslutas att förslaget påverkar utrymmet för kreditgivning i viss utsträckning. Som konstateras ovan framgår av avsnitt 5.2 att de mycket allmänt hållna kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF inte är tillräckliga för att identifiera och hantera de risker som kreditinstitutens kreditprocess är förenad med.

Förslaget om vissa ändringar i regelverket om krishantering berör ca 180 företag (i huvudsak kreditinstitut och värdepappersbolag). Förslaget om avvikelse från återhämtnings- och koncernåterhämtningsplaner medför en viss ökning av den administrativa bördan för de företag som gör avvikelse från plan. De berörda företagen skiljer sig emellertid åt – t.ex. när det gäller verksamhetens omfattning och organisation – i mycket stor grad. Av den anledningen är det inte möjligt att närmare beräkna ökningen av den administrativa bördan för dessa företag. Samtidigt bedöms ökningen av den administrativa bördan som förslaget medför stå i proportion till den fördel som förslaget innebär för företagen. I övrigt påverkar förslagen inte företagens administrativa börda eller verksamhet i förhållande till i dag.

Regelrådet efterlyser en redogörelse för hur förslagen påverkar konkurrensen mellan företagen. Enligt regeringens mening påverkar förslagen inte konkurrensen mellan företagen i förhållande till i dag.

Regelrådet efterlyser en redogörelse för om det funnits anledning att ta hänsyn till mindre företag vid utformningen av förslagen. Enligt regeringens mening saknas det i dessa fall skäl att göra skillnad mellan stora och små kreditinstitut.

Effekter för myndigheter och domstolar

Sparbankernas säkerhetskassa ska enligt förslaget upplösas genom likvidation. Styrelsen för Sparbankernas säkerhetskassa har inga anställda.

De merkostnader som förslaget om en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditprocessen och jävskrediter kan leda till för Finansinspektionen ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. I övrigt medför förslagen inga ökade kostnader för Bolagsverket, Finansinspektionen eller Riksgäldskontoret.

Förvaltningsrätten i Stockholm anför att förslaget om en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditprocessen kan leda till fler ingripanden från Finansinspektionen och ett ökat antal mål i domstolarna. Enligt regeringens mening leder en utökad föreskriftsrätt i fråga om befintliga lagkrav i sig varken till fler ingripanden från Finansinspektionen eller ett ökat antal mål i domstolarna. Inte heller i övrigt bedöms förslagen medföra några ökade kostnader för domstolarna.

Alternativa lösningar

Regelrådet och *Svenskt Näringsliv* efterlyser en redogörelse för alternativa lösningar. Det gäller framför allt förslaget om utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditprocessen. Enligt regeringens mening är alternativet till det förslaget att även i fortsättningen endast ha de mycket allmänt hållna kraven i 8 kap. 1–4 §§ LBF och låta de enskilda instituten fortsatt ansvara för att deras rutiner för kreditprocessen är tillförlitliga. Som konstateras ovan framgår emellertid av avsnitt 5.2 att den nuvarande ordningen inte är tillräcklig för att identifiera och hantera de risker som kreditinstitutens kreditprocess är förenad med.

Speciella informationsinsatser

Förslagen medför inget behov av speciella informationsinsatser.

Överensstämmelse med unionsrätten

Statsstödsreglerna i artiklarna 107–109 i EUF-fördraget vilar på förutsättningen att statliga stöd till företag (s.k. statsstöd) som huvudregel inte är förenliga med den inre marknaden. Från huvudregeln görs vissa undantag. Med statsstöd avses stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Förslaget om att tillgångarna i Sparbankernas säkerhetskassa ska fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan, utgör inte ett statsstöd till dessa sparbanker, eftersom kassans tillgångar har förutsatts vara ”en utbruten del av sparbankernas tillgångar, som hopsamlas hos kassan”.

Regelrådet efterlyser en redogörelse för hur förslaget om en utökad föreskriftsrätt i fråga om kreditprocessen förhåller sig till unionsrätten.

Av avsnitt 5 framgår emellertid att förslaget har anpassats till unionsrätten (konsumentkreditdirektivet).

Också i övrigt står förslagen i överensstämmelse med unionsrätten.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa

1 §

Paragrafen innebär att kassan ska upplösas senast vid utgången av 2018. Upplösningen ska ske genom likvidation. Styrelsen beslutar om och handlägger likvidationen.

Likvidationen syftar till att upplösa kassan. Det innebär att styrelsen inte kan besluta om bidrag eller gottgörelse enligt 6 § LSS efter det att den har beslutat om likvidation.

Under likvidationen tecknas kassans firma på det sätt som anges i 26 § firmalagen (1974:156).

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

2 §

I paragrafen regleras hur likvidationen ska genomföras.

Av *första meningen* följer att vid likvidationen ska kassans tillgångar på lämpligt sätt omvandlas till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, och användas för att betala kassans skulder. I uttrycket ”på lämpligt sätt” ligger att styrelsen ska välja den form av omvandling av kassan tillgångar som framstår som mest förmånlig. I uttrycket ”betala kassans skulder” ligger att kostnaderna för likvidationen – t.ex. arvoden för styrelsen och revisorerna – ska finansieras med kassans tillgångar.

Av *andra meningen* följer att när skulderna har betalats, ska kassans återstående tillgångar fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan. Det gäller bidrag enligt 2 § LSS.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

3 §

I paragrafen anges hur likvidationen ska redovisas. I årsredovisningen för räkenskapsåret 2018 ska styrelsen lämna en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Förvaltningsberättelsen ska t.ex. innehålla en redogörelse för försäljning av tillgångar, betalningen av skulderna och skiftet av de återstående tillgångarna. Till denna ska även läggas redovisningshandlingar för likvidationstiden. I och med att förvaltningsberättelsen ingår i årsredovisningen ska 4 och 7 §§ LSS och 6–9 §§ KSS tillämpas (punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna).

Under likvidationen ska styrelsen före utgången av februari månad 2019 lämna en årsredovisning för räkenskapsåret 2018. Styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper ska granskas av revisorerna. Revisorerna ska senast den 31 mars 2019 till Finansinspektionen lämna en revisionsberättelse, i vilken de ska till- eller avstyrka ansvarsfrihet för styrelsen. Finansinspektionen ska i sin tur till regeringen lämna utlåtande över revisionsberättelsen. Regeringen beslutar om ansvarsfrihet för styrelsen (punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna).

Övervägandena finns i avsnitten 4 och 7.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 innebär att LSS och KSS upphävs.

De upphävda författningarna ska enligt *punkt 3* dock fortfarande gälla för räkenskapsår som börjar före utgången av 2018. Det innebär att 4 och 7 §§ LSS samt 4 § andra-fjärde styckena och 6–9 §§ KSS ska tillämpas också under likvidationen.

Övervägandena finns i avsnitten 4 och 7.

9.2 Förslaget till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

6 kap.

1 a §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *första stycket* är redaktionell.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 2 b § och även 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB, 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL och 17 kap. 46 och 47 §§ FL).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

2 b §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 1 a § och även 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB, 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL och 17 kap. 46 och 47 §§ FL).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

15 §

I paragrafen görs följdändringar på grund av att Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas och redaktionella ändringar.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

9 kap.

1 a §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *första stycket* är redaktionell.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 4 b § och även 6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL och 17 kap. 46 och 47 §§ FL).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

4 b §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 1 a § och även 6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL och 17 kap. 46 och 47 §§ FL).

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

9.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

14 §

I paragrafen finns bestämmelser om avgifter.

I paragrafen görs en redaktionell ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

9.5 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

24 kap. 11 § och 39 kap. 1 §

I paragraferna görs följdändringar på grund av att Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkt 1* anges när lagen träder i kraft.

Punkt 2 innebär att de upphävda bestämmelserna i 39 kap. 30 och 31 §§ dock fortfarande gäller för beskattningsår som börjar före utgången

av 2018. Kassans styrelse lämnar inkomstdeklaration för beskattningsåret 2018.

Övervägandena finns i avsnitten 4 och 7.

9.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

1 kap.

5 §

I paragrafen finns definitioner av termer och uttryck som används i lagen.

Ändringen i *punkt 11* är redaktionell.

Ändringen i *punkt 35* innebär att hänvisningen till tillsynsförordningen görs dynamisk.

Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

6 a kap.

7 a §

Paragrafen, som är ny, genomför artikel 9.1 andra och tredje styckena i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen anges under vilka förutsättningar det får göras avvikelser från återhämtningsplan eller koncernåterhämtningsplan.

Enligt *första stycket* gäller att om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett kreditinstitut eller moderföretag inom EES avvika från en plan genom att vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen (*första strecksatsen*) eller avstå från åtgärden (*andra strecksatsen*).

Enligt *andra stycket* gäller att om ett företag gör en sådan avvikelse från en plan, ska företagets styrelse godkänna avvikelsen (*första meningen*). Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs (*andra meningen*).

Enligt *tredje stycket* gäller att om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt paragrafen, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

8 kap. 5 § samt 15 kap. 1 a och 10 §§

I paragraferna görs följdändringar på grund av den utökade föreskriftsrätten i fråga om kreditinstitutens kreditprocess och jävskrediter (16 kap. 1 §). I paragraferna görs även redaktionella ändringar.

Övervägandena finns i avsnitten 5.2 och 5.3.

16 kap.

1 §

I paragrafen finns bestämmelser om bemyndiganden att meddela föreskrifter.

I punkt 4 görs en redaktionell ändring.

Enligt punkt 11, som är ny, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på kreditprövning, dokumentation och beslutsunderlag som avses i 8 kap. 1–4 §§ i fråga om krediter till andra än konsumenter (*första strecksatsen*) och sådana krediter till konsumenter som utgör bostadskrediter (*andra strecksatsen*).

Uttrycken ”konsumenter” och ”bostadskrediter” har samma innebörd som i 2 § KKrL.

Bestämmelsen innebär att Finansinspektionen kommer att kunna meddela föreskrifter om kreditinstitutens kreditprocess i dess helhet i fråga om de krediter som avses i bestämmelsen (se också punkt 4).

Enligt punkt 12, som är ny, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 8 kap. 5 och 6 §§.

Bestämmelsen innebär att Finansinspektionen kommer att kunna meddela föreskrifter t.ex. om vilka personer eller företag som ingår i jävskretsen.

Övervägandena finns i avsnitten 5.2 och 5.3.

9.7 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

25 kap.

4 a §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 10 a § och även 6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB och 17 kap. 46 och 47 §§ FL). Av ändringen följer att Riksgäldskontorets meddelande om att bolaget ska försättas i likvidation ska lämnas till bolagets styrelse inom sju dagar från det att Riksgäldskontoret underrättades om att styrelsen bedömer att likvidationsfrågan bör prövas av stämman. Styrelsen ska alltså, med undantag från 25 §, avvakta som mest sju dagar innan den kallar till stämma.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

10 a §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *första stycket* innebär att bestämmelsen omfattar ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 §.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 4 a § och även 6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB och 17 kap. 46 och 47 §§ FL). Av ändringen följer att Riksgäldskontorets med-

delande till domstolen eller Bolagsverket ska lämnas inom sju dagar från det att Riksgäldskontoret underrättades om likvidationsärendet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

9.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

8 a kap.

8 a §

Paragrafen, som är ny, genomför artikel 9.1 andra och tredje styckena i krishanteringsdirektivet.

Paragrafen motsvarar 6 a kap. 7 a § LBF, se författningskommentaren till den paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

25 kap.

1 d §

I paragrafen finns bestämmelser om ingripanden.

Av ändringen i *punkt 5* följer att bestämmelsen också omfattar en återhämtningsplan.

Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

9.9 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

30 kap.

12 e §

Paragrafen genomför delvis artikel 84 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns en sekretessbrytande bestämmelse.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att om Riksgäldskontoret lämnar en uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, ska myndigheten vid utlämnandet få göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll ska inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltarens eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen. Det innebär en tystnadsplikt för den konkursförvaltare eller likvidator som förbehållet riktar sig till.

Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

9.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:000) om ekonomiska föreningar

17 kap.

46 §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 47 § och även 6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB och 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL). Av ändringen följer att Riksgäldskontorets meddelande om att föreningen ska försättas i likvidation ska lämnas till föreningens styrelse inom sju dagar från det att Riksgäldskontoret underrättades om att styrelsen bedömer att likvidationsfrågan bör prövas av stämman. Styrelsen ska alltså, med undantag från 3 §, avvakta som mest sju dagar innan den kallar till stämma.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

47 §

Paragrafen genomför delvis artikel 86 i krishanteringsdirektivet.

I paragrafen finns bestämmelser om likvidation.

Ändringen i *andra stycket* innebär att motsvarande tidsfrist som vid konkurs (sjudagarsfristen) ska gälla också vid likvidation (se 46 § och även 6 kap. 1 a och 2 b §§ SBL, 9 kap. 1 a och 4 b §§ LMB och 25 kap. 4 a och 10 a §§ ABL). Av ändringen följer att Riksgäldskontorets meddelande till domstolen eller Bolagsverket ska lämnas inom sju dagar från det att Riksgäldskontoret underrättades om likvidationsärendet.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

Förslag till lag om upplösning av Sparbankernas säkerhetskassa

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Sparbankernas säkerhetskassa ska upplösas senast vid utgången av 2018. Upplösningen ska ske genom likvidation. Styrelsen beslutar om och handlägger likvidationen.

2 § Vid likvidationen ska kassans tillgångar på lämpligt sätt omvandlas till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, och användas för att betala kassans skulder. När skulderna har betalats, ska kassans återstående tillgångar fördelas mellan sparbankerna efter förhållandet mellan de bidrag som varje sparbank sammanlagt har betalat in till kassan.

3 § I årsredovisningen för räkenskapsåret 2018 ska styrelsen lämna en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.
 2. Genom lagen upphävs
 - a) lagen (1934:300) om sparbankernas säkerhetskassa, och
 - b) kungörelsen (1934:515) med tillämpningsföreskrifter till lagen den 15 juni 1934 (nr 300) om sparbankernas säkerhetskassa.
 3. De upphävda författningarna gäller dock fortfarande för räkenskapsår som börjar före den 31 december 2018.

Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs¹ att 6 kap. 1 a, 2 b och 15 §§ sparbankslagen (1987:619)² ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***6 kap.****1 a §³**

Om styrelsen i en sparbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

Om sparbanken är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar* styrelsen att sparbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en sparbanksstämma där frågan om likvidation ska prövas inte utfärdas.

2 b §⁴

Bolagsverket ska underrätta Riksgäldskontoret om en ansökan om tvångslikvidation enligt 2 § kommer in till verket. Bolagsverket ska också underrätta Finansinspektionen om ansökan gjorts av sparbankens styrelse, styrelseledamot eller huvudman.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen* har meddelat att sparbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

15 §

Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, *skall hälften av detta tillfalla sparbankernas säkerhetskassa*

Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, *ska detta, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Lagen omtryckt 1996:1005.

³ Senaste lydelse 2015:1021.

⁴ Senaste lydelse 2015:1021.

samt återstoden, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämmans beslut *skall* underställas Finansinspektionen, som *skall tillse såväl att angiven del av* överskottet *utbetalas till säkerhetskassan som att återstoden* används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, *skall* överskottet *utan hinder av* första stycket gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., *skall* överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämmans beslut *ska* underställas Finansinspektionen, som *ska se till* att överskottet används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, *ska* överskottet *trots vad som sägs i* första stycket gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., *ska* överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs¹ att 11 kap. 21 och 22 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

21 §²

Om styrelsen i en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution bedömer att frågan om likvidation bör hänskjutas till föreningsstämman, ska den underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om detta.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att föreningen ska försättas i resolution, får inte kallelse till stämman utfärdas.

Om föreningen är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar* styrelsen att föreningen ska försättas i resolution, får inte kallelse till stämman utfärdas.

22 §³

Om ett ärende enligt 3, 4 eller 4 a § avser en förening som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska rätten eller registreringsmyndigheten underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om att ärendet har inletts.

Rätten eller registreringsmyndigheten får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Rätten eller registreringsmyndigheten får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen* har meddelat att föreningen är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1022.

³ Senaste lydelse 2015:1022.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 1 a och 4 b §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 a §²

Om styrelsen i en medlemsbank tar emot eller upprättar förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 1 §, ska styrelsen underrätta resolutionsmyndigheten (Riksgäldskontoret) och Finansinspektionen om förslaget.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

Om medlemsbanken är försatt i resolution eller Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar* styrelsen att medlemsbanken ska försättas i resolution, får kallelse till en föreningsstämma där frågan om likvidation av medlemsbanken ska prövas inte utfärdas.

4 b §³

Om en ansökan eller anmälan enligt 2 eller 4 § kommer in till rätten eller Bolagsverket, ska rätten eller Bolagsverket underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om ärendet.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Rätten eller Bolagsverket får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen* har meddelat att medlemsbanken är försatt eller ska försättas i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1025.

³ Senaste lydelse 2015:1025.

Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

dels att rubriken närmast efter 24 § ska utgå,

dels att 14 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 11 b § ska sättas närmast före 11 d §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §¹

Om garantin för ett institut börjar gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska grundas på summan av institutets insättningar vid årets utgång och i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 13 § andra stycket.

Om garantin för ett institut upphör att gälla under ett löpande kalenderår ska avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften ska i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 12 och 13 §§.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat ska insättningsgarantisystem inom EES, de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överföras till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överföras i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

Om ett institut helt eller delvis övergår till att omfattas av ett annat insättningsgarantisystem inom EES, ska de avgifter som institutet har betalat in enligt 13 § under de senaste tolv månaderna före övergången överföras till det andra insättningsgarantisystemet. Om övergången avser en del av verksamheten, ska avgifter överföras i proportion till överförda insättningar som omfattas av garantin.

En överföring av avgifter ska inte ske om institutet har uteslutits från garantin enligt denna lag.

ska om institutet har uteslutits från

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018.

¹ Senaste lydelse 2016:625.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 39 kap. 30 och 31 §§ ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 39 kap. 30 § ska utgå,
dels att 24 kap. 11 § och 39 kap. 1 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

11 §²

Bestämmelser om i vilka fall lämnad utdelning ska dras av finns för

- investmentföretag i 39 kap. 14 §,
 - kooperativa föreningar i 39 kap. 22–24 §§,
 - sambruksföreningar i 39 kap. 28 §, *och*
 - samfälligheter i 39 kap. 29 §, *och*
 - *Sparbankernas säkerhetskassa*
- i 39 kap. 31 §.*

39 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- försäkringsföretag i 2–13 §§,
- utländska tjänstepensionsinstitut i 13 a–13 f §§,
- investmentföretag i 14–19 §§,
- kooperativa föreningar i 21–24 §§,
- privatbostadsföretag i 25–27 §§,
- sambruksföreningar i 28 §, *och*
- samfälligheter i 29 §, *och*
- *sparbanker och Sparbankernas säkerhetskassa i 30 och 31 §§.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

2. De upphävda bestämmelserna i 39 kap. 30 och 31 §§ gäller dock fortfarande för beskattningsår som börjar före den 31 december 2018.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2011:1271.

³ Senaste lydelse 2011:1271.

Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 1 kap. 5 §, 8 kap. 5 §, 15 kap. 1 a och 10 §§ och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 6 a kap. 7 a §, och närmast före 6 a kap. 7 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §²

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i artikel 72 i tillsynsförordningen,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1029.

11. *kapitaltäckningsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

12. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

14. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

15. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

16. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

17. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

18. *startkapital*: det kapital som för kreditinstitut avses i artikel 4.51 i tillsynsförordningen,

19. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

20. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse,

21. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag,

22. *betydande filial*: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

23. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

24. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

25. *EES-institut*: ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag som är hemmahörande i något annat land inom EES än Sverige,

26. *finansiellt holdingföretag*: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

27. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

28. *holdingföretag med blandad verksamhet*: holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

29. *koncern*:

a) i 6 a, 6 b och 15 b kap., detsamma som i 2 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution,

b) i övriga kapitel, detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid det som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

30. *koncernåterhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett moderföretag inom EES i syfte att identifiera åtgärder som de företag i en koncern som omfattas av gruppbaserad tillsyn avser att vidta för att bevara eller återställa koncernens eller ett i koncernen ingående kreditinstituts eller utländskt kreditinstituts finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen,

31. *krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen,

32. *moderföretag inom EES*: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

33. *moderinstitut inom EES*: ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat kreditinstitut, värdepappersbolag eller EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

34. *samordnande tillsynsmyndighet*: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

35. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

36. *utländskt värdepappersföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva värdepappersrörelse, och

37. *återhämtningsplan*: en plan som upprättas av ett kreditinstitut i syfte att identifiera åtgärder som institutet avser att vidta för att bevara eller återställa sin finansiella ställning och livskraft efter en betydande försämring av den finansiella situationen.

Avvikelse från en plan**7 a §**

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett kreditinstitut eller moderföretag inom EES avvika från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

– vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller

– avstå från åtgärden.

Styrelsen i ett företag som gör en sådan avvikelse från en plan ska godkänna avvikelsen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt paragrafen, ska Finansinspektionen ingripa enligt 15 kap.

8 kap.**5 §³**

Ett kreditinstitut får inte ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för

1. styrelseledamot,
2. *delegat* i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars *skall* avgöras av styrelsen,
3. anställd som *innehär* en ledande ställning inom institutet,
4. annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,
5. make eller sambo till *person* som avses under 1–4, eller
6. juridisk person i vilken *sådan person* som avses i 1–5 har ett

1. *en* styrelseledamot,
2. *en person* i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars *ska* avgöras av styrelsen,
3. *en* anställd som *har* en ledande ställning inom institutet,
4. *någon* annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,
5. *den som är* make eller sambo till *någon* som avses i 1–4, eller
6. *en* juridisk person i vilken *någon* som avses i 1–5 har ett

³ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket tas bort.

väsentligt ekonomiskt intresse i väsentligt ekonomiskt intresse i
egenskap av delägare eller egenskap av delägare eller
medlem. medlem.

En medlemsbank får inte heller ingå sådana avtal som avses i första stycket med eller till förmån för en lekmannarevisor i banken.

*Finansinspektionen prövar om
en delegat eller en anställd har
sådan ledande ställning som avses
i första stycket 2 och 3.*

15 kap.

1 a §⁴

Finansinspektionen ska ingripa mot någon som ingår i ett kreditinstituts styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om kreditinstitutet

1. har fått tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. i strid med 14 kap. 4 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

3. i strid med 14 kap. 4 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven,

4. inte uppfyller kraven i 6 kap. 1–4 a, 4 c eller 5 § eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 4,

5. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

6. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

7. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

8. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

9. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

10. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

11. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

12. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen,

⁴ Senaste lydelse 2017:646.

13. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen,

14. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i institutets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

15. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den lagen,

16. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006,

17. har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i institutet eller kvarstå i institutet trots att kraven i 3 kap. 2 § första stycket 4 eller 5, 10 kap. 8 a–8 c §§, 12 kap. 6 a–6 c §§ eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 1 § 2 inte är uppfyllda,

18. i strid med 6 a kap. 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan, 18. i strid med 6 a kap. 1 eller 2 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

19. i strid med 6 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

20. i strid med 13 kap. 4 a och 5 a §§ låter bli att underrätta Finansinspektionen om institutet fallerar eller sannolikt kommer att fallera, eller

21. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret.

Lydelse enligt lagrådsremissen
Ytterligare verktyg för
makrotillsyn

Föreslagen lydelse

10 §

Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § första stycket 13, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor

Avgiften tillfaller staten.

Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § första stycket 15, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,

2. de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett kreditinstitut enligt 3 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och 14 kap. 2 § andra stycket 1,

3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,

4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, amortering, sundhet, att inte bidra till finansiella obalanser på kreditmarknaden samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,

5. erkännande av utländska krav enligt 6 kap. 3 d §,

6. innehållet i en återhämtningsplan enligt 6 a kap. 1 § och en koncernåterhämtningsplan enligt 6 a kap. 2 §, när planerna ska upprättas och hur ofta de ska uppdateras,

7. innehållet i en ansökan om godkännande av avtal gällande koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 3 § första stycket,

8. vad det beslut som styrelsen i det stödgivande företaget fattar enligt 6 b kap. 8 § ska innehålla,

9. innehållet i en anmälan om givande av koncerninternt finansiellt stöd enligt 6 b kap. 11 §,

10. offentliggörandet av information enligt 6 b kap. 16 §,

11. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på kreditprövning, dokumentation och beslutsunderlag som avses i 8 kap. 1–4 §§ i fråga om

– krediter till andra än konsumenter, och

– sådana krediter till konsumenter som utgör bostadskrediter,

12. tillhandahållande av tjänster till en jävskrets som avses i 8 kap. 5 och 6 §§,

11. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

12. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

13. kreditinstituts mångfalds-policy vid tillsättandet av styrelse samt resurser för introduktion och utbildning av styrelseledamöter,

14. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,

⁵ Senaste lydelse 2016:346.

13. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

14. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, och

15. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

15. vilka upplysningar ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet,

16. vilka kreditinstitut som ska upprätta register som avses i 13 kap. 8 a §, vad registren ska innehålla och inom vilken tid kreditinstitutet ska ge in registren för olika typer av avtal, och

17. sådana avgifter för tillsyn, ansökningar, anmälningar och underrättelser som avses i 13 kap. 16 §.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

Härigenom föreskrivs¹ att 25 kap. 4 a och 10 a §§ aktiebolagslagen (2005:551) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

25 kap.

4 a §²

Om styrelsen i ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution tar emot eller upprättar ett förslag till stämmobeslut om likvidation enligt 3 eller 4 §, ska styrelsen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om förslaget.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *underrättar* styrelsen om att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

Om bolaget är försatt i resolution eller om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen meddelar* styrelsen att bolaget ska försättas i resolution, får kallelse till en bolagsstämma där frågan om likvidation av bolaget ska prövas inte utfärdas.

10 a §³

Om *bolaget* omfattas av lagen (2015:1016) om resolution, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om *ansökan eller anmälan om likvidation*.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret har meddelat att bolaget är försatt eller ska försättas i resolution.

Om *ett ärende eller mål enligt 11, 12, 17 eller 21 § avser ett bolag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution*, ska Bolagsverket eller domstolen underrätta Riksgäldskontoret och Finansinspektionen om *att ärendet eller målet har inletts*.

Bolagsverket eller domstolen får inte besluta om likvidation, om Riksgäldskontoret *inom sju dagar från det att myndigheten tog emot underrättelsen* har meddelat att

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:1030.

³ Senaste lydelse 2015:1030.

bolaget är försatt eller ska försättas Bilaga 1
i resolution.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

dels att 25 kap. 1 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 8 a kap. 8 a §, och närmast före 8 a kap. 8 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a kap.

Avvikelse från en plan

8 a §

Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna, får ett värdepappersbolag eller moderföretag inom EES avstå från en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan genom att

– vidta en åtgärd före den tidpunkt då åtgärden ska vidtas enligt planen, eller

– avstå från åtgärden.

Styrelsen i ett bolag som gör en sådan avvikelse från en plan ska godkänna avvikelsen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål skriftligen underrättas om att en avvikelse från en plan görs.

Om ett moderföretag inom EES har åsidosatt sina skyldigheter enligt paragrafen, ska Finansinspektionen ingripa enligt 25 kap.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

25 kap.**1 d §**

Finansinspektionen ska, utöver i de fall som anges i 1 a och 1 b §§, ingripa mot någon som ingår i ett värdepappersbolags styrelse eller är dess verkställande direktör, eller ersättare för någon av dem, om värdepappersbolaget

1. har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse genom att lämna falska uppgifter eller på annat otillbörligt sätt,

2. inte uppfyller kraven i 3 kap. 5 § första stycket eller har tillåtit en styrelseledamot, verkställande direktören eller ersättare för någon av dem att åta sig ett sådant uppdrag i bolaget eller kvarstå i bolaget trots att kraven i 3 kap. 1 § första stycket 5 eller 6 eller någon av 8 kap. 8 b–8 d §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 3 kap. 12 § 2 inte är uppfyllda,

3. åsidosatt sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,

4. inte uppfyller kraven i någon av 8 kap. 3–6, 8 eller 8 f §§ eller i föreskrifter som meddelats med stöd av 8 kap. 35 § 1,

5. i strid med 8 a kap. 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en koncernåterhämtningsplan, 5. i strid med 8 a kap. 2 eller 3 § låter bli att upprätta eller lämna in en återhämtningsplan eller en koncernåterhämtningsplan,

6. i strid med 8 b kap. 11 § låter bli att anmäla att koncerninternt finansiellt stöd ska lämnas,

7. i strid med 23 kap. 3 c § låter bli att underrätta Finansinspektionen om att värdepappersbolaget fallerar eller sannolikt kommer att fallera,

8. i strid med 24 kap. 5 § första stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla sådana förvärv och avyttringar som avses där,

9. i strid med 24 kap. 5 § tredje stycket låter bli att till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven,

10. gör betalningar till innehavare av instrument som ingår i bolagets kapitalbas i strid med 8 kap. 3 och 4 §§ lagen (2014:966) om kapitalbuffertar eller artikel 28, 51 eller 63 i tillsynsförordningen, när dessa artiklar förbjuder sådana betalningar till innehavare av instrument som ingår i kapitalbasen,

11. i strid med 28 kap. 1 § lagen (2015:1016) om resolution låter bli att lämna begärda upplysningar till Riksgäldskontoret,

12. har befunnits ansvarigt för en allvarlig, upprepad eller systematisk överträdelse av lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller föreskrifter som meddelats med stöd av den lagen,

13. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om efterlevnaden av skyldigheten att uppfylla kapitalbaskraven enligt artikel 92 i tillsynsförordningen, i strid med artikel 99.1 i den förordningen,

14. låter bli att rapportera eller lämnar ofullständig eller felaktig information till Finansinspektionen när det gäller data som avses i artikel 101 i tillsynsförordningen,

15. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om en stor exponering i strid med artikel 394.1 i tillsynsförordningen,

16. låter bli att lämna information till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om likviditet i strid med artikel 415.1 och 415.2 i tillsynsförordningen,

17. låter bli att lämna uppgifter till Finansinspektionen eller lämnar ofullständig eller felaktig information om sin bruttosoliditet i strid med artikel 430.1 i tillsynsförordningen,

18. vid upprepade tillfällen eller systematiskt låter bli att hålla likvida tillgångar i strid med artikel 412 i tillsynsförordningen,

19. utsätter sig för en exponering som överskrider gränserna enligt artikel 395 i tillsynsförordningen,

20. är exponerat för kreditrisken i en värdepapperiseringsposition utan att uppfylla villkoren i artikel 405 i tillsynsförordningen, eller

21. låter bli att lämna information eller lämnar ofullständig eller felaktig information i strid med någon av artiklarna 431.1–431.3 och 451.1 i tillsynsförordningen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs¹ att 30 kap. 12 e § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

30 kap.

12 e §²

Sekretess enligt 12 a § andra stycket hindrar inte att en uppgift lämnas ut till en konkursförvaltare eller en likvidator enligt vad som föreskrivs i 28 kap. 6 § lagen (2015:1016) om resolution.

Om Riksgäldskontoret med stöd av första stycket lämnar uppgift till en konkursförvaltare eller en likvidator, får myndigheten vid utlämnandet göra ett förbehåll som inskränker konkursförvaltarens eller likvidatorns rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den. Ett sådant förbehåll får inte innebära ett förbud att utnyttja uppgiften om den behövs för att konkursförvaltaren eller likvidatorn ska kunna fullgöra sina skyldigheter med anledning av konkursen eller likvidationen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i den ursprungliga lydelsen.

² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 2016:628.

Förteckning över remissinstanserna

Följande remissinstanser har lämnat synpunkter: Sveriges riksbank, Stockholms tingsrätt, Förvaltningsrätten i Stockholm, Bolagsverket, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Styrelsen för Sparbankernas säkerhetskassa, Bokföringsnämnden, Konsumentverket, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Regelrådet, Fastighetsmäklarförbundet, Finansbolagens Förening, Mäklarsamfundet, Sparbankernas Riksförbund, Svenska Bankföreningen.

Därutöver har yttrande inkommit från Svenskt Näringsliv och Sveriges Byggindustrier.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Ekonomistyrningsverket, Finansförbundet, Konsumenternas Bank- och finansbyrå, Sparbanken Syd, Svenska Fondhandlareföreningen, Sveriges advokatsamfund.